

SPOOKJE BOE LEERT SPOKEN

Op een eiland, midden in de grote zee staat het kasteel van de Griezels. Het kasteel heeft vier torens. In een ervan woont Spookje Boe.

Het is donker.

Fred Skelet en Pier Vampier zijn op bezoek bij Spookje Boe.

‘Dus je gaat voor het eerst spoken,’ zegt Fred Skelet.

‘Ik tover liever,’ bekennt Spookje Boe. ‘Maar ja, een spook moet ook spoken.’

‘Ga naar Mie Mummie,’ zegt Fred Skelet.

‘O, wat zal ze gillen!’ roept Pier Vampier.

‘Ik ... Ik durf niet zo goed.’

‘Tuurlijk wel,’ bromt Fred en hij duwt Spookje Boe de toren uit.

Spookje Boe bibbert. O, wat is het akelig buiten

en de maan ziet er zo raar uit. Blauw en boos.

Op die rare maan zit Rolf Weerwolf loeihard te huilen.

AWOEEEEEEEE!

Mie Mummie gaat eindelijk slapen.
Ze geeuwt en trekt de dekens op tot onder haar neus.
Spookje Boe komt achter het gordijn vandaan.
Nu moet het, denkt hij. Nu moet ik spoken.
Tik, tak, tik tak ...
Help! Wat is dat voor een griezelig ding?
Waar dienen die lange pijlen voor?
Ik moet dapper zijn, denkt Spookje Boe.
Ik jaag Mie Mummie de stuipen op het lijf.
'Boe-oe,' fluistert hij. Meer komt er niet uit.
Mie Mummie slaapt lekker door.
Spookje Boe probeert het opnieuw.
'Boe-oe!' klinkt het zacht.
Niets.

Spookje Boe is nog witter dan anders als hij onder de deur van Mie Mummie naar binnen glipt.
Mie Mummie zit op de bank en kijkt naar een spannende film.
Er is een woeste beer met klauwen als messen.
Als die beer maar niet in de kamer springt, denkt Spookje Boe en hij verstopt zich achter een plant. Hij gluurt tussen de blaadjes door.
De beer verdwijnt, maar nu komt er een wolf met hele lange tanden.

GRRRRRR!

O, wat eng.
Spookje Boe vliegt stilletjes de kamer uit en de trap op.
In de slaapkamer van Mie Mummie verstopt hij zich achter het gordijn.

'BOE-OE!' Plots springt Mie Mummie uit bed.

Spookje Boe schrikt zich rot.
Hij fladdert klappertandend in het rond.